

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานนิติกร กลุ่มภารกิจด้านอำนวยการ โรงพยาบาลปัตตานี โทร. ๐ ๗๓๓๑.๑๑๑๑ ต่อ ๘๘๗๐
ที่ ปน ๐๐๓๒.๒๐๑/..... วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่และแจ้งเวียนจุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๓ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕
เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลปัตตานี

ตามที่กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้มีหนังสือ
ที่ สธ ๐๒๑๘.๐๔/ว ๑๕๑๘ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕ เรื่อง จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๓ ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อเผยแพร่ให้ข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข และ
ลูกจ้างในสังกัดได้ทราบโดยทั่วกัน นั้น

ในการนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการและเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามระเบียบ
แบบแผนของทางราชการกำหนด ทางกลุ่มภารกิจด้านอำนวยการ โรงพยาบาลปัตตานี จึงขออนุญาตเผยแพร่
ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงาน และแจ้งเวียนจุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๓ ประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในสังกัดโรงพยาบาลปัตตานี ทราบและถือปฏิบัติโดยทั่วกัน
ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดข้อมูลตามเอกสารที่แนบมา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต

(นายศุภศักดิ์ พิทักษ์มาตุภูมิ)
นิติกร

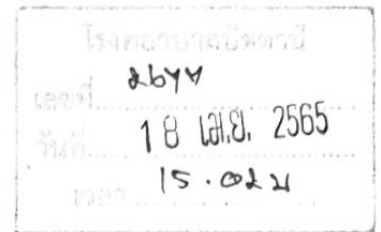
เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลปัตตานี
- จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นางจินดารัตน์ แดงเพ็ง)
รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร

☒ อนุญาต ☐ ไม่อนุญาต

(นายเจ๊ะอิคเร๊ะ คีอระ)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลปัตตานี

- ทราบ
ดำเนินการแล้ว
90 12.11.65

19 Dec. 2565

กระทรวง
สาธารณสุข

จุลสารข่าวสารวิทย และคุณธรรม

ฉบับที่ ๓ ปีงบประมาณ ๒๕๖๕

กลุ่มเสริมสร้างวิทยและระบบคุณธรรม

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

จุฬาสารข่าววินัยและคุณธรรมฉบับนี้ขอนำเสนอเกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย และกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ <https://discipline-ops.moph.go.th/>

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

๑

ลงชื่อปฏิบัติงานแต่ไม่ปฏิบัติงาน

นายสมชาย พนักงานเทศบาล ตำแหน่งนิติกร ได้รับมอบหมายจาก นายสมศักดิ์ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาให้ยกร่างเทศบัญญัติของเทศบาลให้เป็นปัจจุบัน และรับผิดชอบงานคดีเกี่ยวกับการค้างชำระภาษีอากร โดยกำหนดให้รายงานความคืบหน้าทุกเดือน แต่นายสมชาย ไม่ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายให้แล้วเสร็จและไม่รายงานความคืบหน้างานคดี นายสมศักดิ์ จึงให้นายสมชาย ส่งมอบงานคืนและตรวจสอบจึงพบว่านายสมชาย มีพฤติกรรมมาลงลายมือชื่อในสมุดลงเวลาปฏิบัติงานราชการในตอนเช้าและในเวลาเลิก แต่ไม่อยู่ปฏิบัติงานที่โต๊ะทำงาน โดยในตอนเช้าส่วนมากจะนั่งพูดคุยกับผู้อำนวยการ ตอนสายไปคุยกับพนักงานขับรถยนต์บ้าง ไปห้องสมุดบ้าง ตอนเที่ยงจะไปรับประทานอาหารกับภรรยา และกลับเข้าสำนักงานเทศบาล ต่อมานายสมชาย จึงถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงไล่ออกจากราชการ เนื่องจาก (๑) ขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย และ (๒) ไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ต่อมานายสมชาย ได้นำคดีมายื่นฟ้องขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่นายสมชาย ออกจากราชการศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า การที่นายสมชาย ได้รับมอบหมายงานจากนายสมศักดิ์ (ผู้บังคับบัญชา) ให้รับผิดชอบแต่กลับละเลยไม่เอาใจใส่ในงานดังกล่าว และมาลงชื่อปฏิบัติงานแต่ไม่ปฏิบัติงาน เป็นเหตุให้ไม่อาจปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ ถือเป็นการขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย และเป็นการทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร แต่การที่สมชาย ไม่ดำเนินการยกร่างเทศบัญญัติตามที่ได้รับมอบหมายให้แล้วเสร็จนั้น มีผลเพียงทำให้เทศบาลจะต้องบังคับใช้เทศบัญญัติที่ไม่เป็นปัจจุบันเท่านั้น แต่ไม่ถึงกับทำให้เกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรงแก่เทศบาล ส่วนงานติดตามคดีการค้างชำระภาษีอากร นายสมศักดิ์ ได้เรียกงานดังกล่าวคืน ดังนั้น จึงยังไม่ปรากฏว่างานในหน้าที่ ที่นายสมชาย ได้รับมอบหมายได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่าการขัดคำสั่งหรือการหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๙ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๕ แต่อย่างไรก็ตามสำหรับการมาลงชื่อในสมุดลงชื่อปฏิบัติงาน

โดยไม่อยู่ที่โต๊ะทำงาน แต่จะอยู่ในบริเวณสำนักงานหรือในบริเวณที่สามารถติดตามได้นั้น ถือเป็นการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และมีได้เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ราชการ ประกอบกับไม่เข้าลักษณะเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรตามข้อ ๑๓ วรรคสอง ของประกาศฉบับเดียวกัน

พฤติการณ์ของนายสมชาย จึงเป็นความผิดฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งนายสมศักดิ์ มีอำนาจตามกฎหมายในการพิจารณากำหนดโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงได้ตามความเหมาะสม

ดังนั้น การที่นายสมศักดิ์ มีคำสั่งลงโทษไล่นายสมชาย ออกจากราชการอันเป็นโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงจึงเป็นการใช้อำนาจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๗๘๙/๒๕๕๘)

ที่มา: (หนังสือพิมพ์บ้านเมือง คอลัมน์คดีปกครอง ฉบับวันเสาร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๙)

๒

เป็นคู่ แต่พยานหลักฐานไม่ชัดเจน

ขณะนายสมยศ ดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาล ได้ถูกร้องเรียนว่า มีพฤติกรรมในทางชู้สาวกับผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีครอบครัวแล้ว ภายหลังการสอบสวนทางวินัย สรุปได้ว่า นายสมยศ กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง นายกเทศมนตรีจึงมีคำสั่งลงโทษปลดนายสมยศ ออกจากราชการ

นายสมยศ อุทธรณ์โดยอ้างว่าตนเองไม่ได้มีพฤติกรรมตามที่ถูกล่าว่าหา และต่อมาได้นำคดีมาฟ้องขอให้ศาลปกครองเพิกถอนคำสั่งที่ลงโทษปลดตนเองออกจากราชการ

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า นายสมยศ มีพฤติกรรมความสัมพันธ์ชู้สาวกับผู้ใต้บังคับบัญชา แม้จะไม่มีหลักฐานชัดเจนว่าถึงขั้นมีความสัมพันธ์ทางเพศหรือไม่ แต่การยอมรับข้อรับสารภาพเกี่ยวกับความสัมพันธ์ชู้สาวของนายสมยศ ต่อหน้านายกเทศมนตรี และจากถ้อยคำพยานถึงพฤติกรรมของนายสมยศ กับผู้ใต้บังคับบัญชาในระยะเวลา ๑๐ เดือนที่มีการพูดคุยโทรศัพท์ติดต่อกันทั้งกลางวันและกลางคืน การไปพักในห้องพักเดียวกันหรือไม่ก็ตามทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัดของทั้งคู่ และจากถ้อยคำพยานเพื่อนร่วมงานผู้หญิงในที่ทำงานหลายปากซึ่งแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของนายสมยศ ที่ไม่น่าไว้วางใจในเรื่องชู้สาว และแม้จะอ้างว่าขณะเกิดเหตุพิพาทครอบครัวของทั้งสองฝ่ายอยู่ด้วยกันเป็นปกติสุขก็ไม่อาจนำมาอ้างให้นายสมยศ พ้นจากความผิดไปได้ เพราะนายสมยศในฐานะพนักงานเทศบาลต้องรักษาชื่อเสียงของตน

และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งข้าราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว ตามข้อ ๑๙ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบสวน การลงโทษ ทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๕ เมื่อนายสมยศ มีพฤติกรรมชู้สาวกับผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งมีคู่สมรสตามกฎหมายอยู่แล้ว แม้จะไม่มีพยานหลักฐานชัดเจนว่ามีความสัมพันธ์ทางเพศก็ตาม แต่การดำเนินการทางวินัยไม่จำเป็นต้องพิสูจน์โดยปราศจากข้อสงสัยถึงการทำความผิดดังเช่นในคดีอาญาจึงจะถือว่าเป็นความผิดวินัย นายสมยศ จึงเป็นผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๔๑/๒๕๖๑)

เดินทางไปต่างประเทศโดยไม่ได้รับอนุญาต จากนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด

นางสาวแตงไทย ข้าราชการ ได้ขออนุญาตเดินทางไปต่างประเทศ เพื่อพักผ่อนกับครอบครัว โดยขอลาพักผ่อนในวันที่ ๑๖ - ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๓ และวันที่ ๒๓ - ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๓ รวม ๑๐ วันทำการ ซึ่งการดำเนินการเรื่องการลาไปต่างประเทศยังอยู่ระหว่างการเสนอนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด พิจารณออนุมัติ จากนั้นนางสาวแตงไทย ได้จัดการเรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทาง โดยชำระเงินก่อนการเดินทางเรียบร้อยแล้ว ซึ่งค่าใช้จ่ายในการเดินทางครั้งนี้ เป็นเงินจำนวนมาก ต่อมาเกิดการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙

(COVID - ๑๙) นางสาวแตงไทย จึงได้ทำการยกเลิกวันลาไปต่างประเทศทันที เนื่องจากกังวลต่อความไม่ปลอดภัยและทราบถึงบทบาทหน้าที่ของบุคลากรสาธารณสุข และหลังจากนั้นกระทรวงสาธารณสุขได้แจ้งเวียนหนังสือเรื่องแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการลาของเจ้าหน้าที่ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขกรณีปฏิบัติตามการเฝ้าระวังและป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID- ๑๙) ตามหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ด่วนที่สุด ที่ สธ ๑๒๑๘.๐๗/ว ๑๖๐ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๓ แต่นางสาวแตงไทย ได้หารือกับทางครอบครัวของตนถึงเรื่องค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ทำให้รู้สึกเสียายและเห็นว่าเหตุการณ์ไม่น่าจะรุนแรงเพราะประเทศที่ตนจะเดินทางไปไม่ใช่ประเทศกลุ่มเสี่ยง จึงตัดสินใจเดินทางไปต่างประเทศ โดยยังไม่ได้รับอนุญาตจากนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ภายหลังจากที่นางสาวแตงไทย เดินทางไปต่างประเทศ ประเทศที่เดินทางไปนั้นได้ประกาศปิดประเทศ ในวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๓ ซึ่งมีผลใช้บังคับทันที ทำให้ไม่สามารถเดินทางกลับมายังประเทศไทยได้ ประกอบกับประเทศไทยได้ประกาศข้อกำหนดออกตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ฉบับที่ ๑ มีผลใช้บังคับวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๓ และฉบับที่ ๒ มีผลใช้บังคับวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๓ โดยประกาศปิดช่องทางเข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่จะเข้าข้อยกเว้น แต่ทั้งนี้นางสาวแตงไทย และครอบครัวได้เดินทางกลับถึงประเทศไทยเมื่อในวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๓ และได้เข้ารับการกักกันเฝ้าระวังโรค (state quarantine) ณ โรงแรมในกรุงเทพมหานคร จนถึงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๓ แล้วกลับมาปฏิบัติราชการในวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓ โดยนางสาวแตงไทย ได้จัดทำใบลากิจในวันที่ไม่มาปฏิบัติราชการระหว่างวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ - ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๓ รวม ๒๔ วันทำการ ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้อนุญาตให้ลากิจเรียบร้อยแล้ว

พฤติการณ์ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาลและไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา ๘๒(๒) ประกอบมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงโทษภาคทัณฑ์

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

ในระหว่างที่ยังไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (พ.ร.ป. ป.ป.ช.) เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสั่งลงโทษทางวินัย กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดข้าราชการซึ่งออกจากราชการไปแล้วตามมาตรา ๑๐๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ ผู้บังคับบัญชาสามารถลงโทษทางวินัยตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. แก่อดีตข้าราชการพลเรือนสามัญที่ออกจากราชการไปแล้วเกินสามปีได้หรือไม่

*ความเห็น

การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ นั้น มีเจตนารมณ์เพื่อแก้ไขปัญหาการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งออกจากราชการไปแล้วตามมาตรา ๑๐๐ โดยกำหนดกรอบระยะเวลาในการดำเนินการทางวินัยและการสั่งลงโทษทางวินัยให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และเพิ่มมาตรา ๑๐๐/๑ เพื่อให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการดำเนินการและสั่งลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งออกจากราชการไปแล้วในกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดไว้ใน พ.ร.ป. ป.ป.ช. แต่โดยที่ปัจจุบันยังมิได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.ป. ป.ป.ช. เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการดำเนินการและสั่งลงโทษทางวินัยกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งออกจากราชการแล้วไว้เป็นการเฉพาะ และแม้ว่ามาตรา ๙๘ วรรคสาม แห่ง พ.ร.ป. ป.ป.ช. จะบัญญัติให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหา ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติวินิจฉัยมูลความผิดก็ตาม แต่บทบัญญัติดังกล่าวเป็นเพียงการกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูล โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีกเท่านั้นโดยต้องพิจารณาสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในระยะเวลาที่กำหนด ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเมื่อใดก็ตาม บทบัญญัติดังกล่าวจึงมิได้เป็นฐานอำนาจในการสั่งลงโทษทางวินัยอดีตข้าราชการ และการสั่งลงโทษทางวินัยยังคงต้องเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา ดังนั้น ในการสั่งลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญจึงต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ อันเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการดังกล่าว

สำหรับการสั่งลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งออกจากราชการไปแล้วตามมาตรา ๑๐๐/๑ ระหว่างที่ยังมิได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.ป. ป.ป.ช. เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการดำเนินการและสั่งลงโทษทางวินัยกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งออกจากราชการแล้วไว้เป็นการเฉพาะ นั้น จะต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน เมื่อมาตรา ๑๐๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ได้บัญญัติให้การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งออกจากราชการไปแล้ว ต้องปรากฏว่าได้มีการกล่าวหาเป็นหนังสือก่อนออกจากราชการโดยผู้มีอำนาจ

ดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษตามที่บัญญัติไว้ต่อไปได้
เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ แต่ต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ หรือหากเป็นการ
กล่าวหาหลังจากที่ข้าราชการพลเรือนสามัญได้ออกจากราชการแล้วให้ผู้นั้นมีอำนาจดำเนินการทางวินัยมีอำนาจดำเนินการ
สืบสวนหรือพิจารณาดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษตามที่บัญญัติไว้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ
โดยต้องเริ่มดำเนินการสอบสวนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการและต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่
ผู้นั้นออกจากราชการ ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าเงื่อนไขในการสั่งลงโทษตามมาตรา ๑๐๐ ได้บัญญัติให้ผู้นั้นมีอำนาจดำเนินการทางวินัย
จะต้องสั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นออกจากราชการไม่ว่าจะมีการกล่าวหาไว้ก่อน
หรือหลังออกจากราชการ ดังนั้น การที่ผู้นั้นมีอำนาจดำเนินการทางวินัยจะสั่งลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งออกจากราชการ
ไปแล้วตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการสอบสวนและมีมติชี้มูลความผิดทางวินัย จึงต้องดำเนินการตามเงื่อนไข
ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๐ กล่าวคือ สั่งลงโทษภายในสามปีนับแต่วันที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นออกจากราชการ

อนึ่ง ในกรณีที่มีการดำเนินการทางวินัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นการ
ดำเนินการตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ
อันเป็นกฎหมายเดิมก่อนที่จะมีการตราพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน (ฉบับที่ ๓) นั้น จะต้องปรากฏว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการ
สอบสวนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันซึ่งเป็นระยะเวลาที่กำหนดไว้สำหรับการ
ดำเนินการสอบสวนทางวินัย ดังนั้น หากปรากฏว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เริ่ม
ดำเนินการสอบสวนเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ข้าราชการพลเรือนสามัญ
พ้นจากราชการ ก็จะทำให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่มี
อำนาจในการสั่งลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นได้

ทั้งนี้ กรณีดังกล่าวมิได้เป็นการวินิจฉัยอำนาจในการสั่งลงโทษทางวินัยของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง
ถอดถอน แต่เป็นการวินิจฉัยเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยที่เกินกำหนดเวลาตามที่กฎหมายกำหนดทำให้ไม่สามารถ
สั่งลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งออกจากราชการไปแล้วได้

ที่มา : แนวความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยตามการชี้มูลความผิดของคณะ
กรรมการ ป.ป.ช. ตาม พ.ร.บ. ป.ป.ช. : ฝ่ายกฎหมายการเมืองการปกครอง กองกฎหมายการบริหารราชการแผ่นดิน,
ธันวาคม ๒๕๖๔.

*ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วม คณะที่ ๑ และคณะที่ ๒) (เรื่องเสร็จที่ ๑๕๕๙/๒๕๖๔)

*ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วม คณะที่ ๑ และคณะที่ ๒) (เรื่องเสร็จที่ ๑๕๖๒/๒๕๖๔)

ผู้รวบรวม

นายปกาสิต คำจันทร์
นายไวพจน์ แสนใจธรรม
นางสาวช่อฟ้า ปรีดี
นางสาวนิติพร จันทรattoo
นางสาวพรสุตา จันทรหา

ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
นิติกรชำนาญการ
นิติกรปฏิบัติการ
นิติกร

จัดทำโดย

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

แบบฟอร์มการขอเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในราชการบริหารภูมิภาค

โรงพยาบาลปัตตานี สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปัตตานี

ตามประกาศสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง แนวทางการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงาน พ.ศ. ๒๕๖๑

สำหรับหน่วยงานในราชการบริหารส่วนภูมิภาค สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

แบบฟอร์มการขอเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

โรงพยาบาลปัตตานี สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปัตตานี

ชื่อหน่วยงาน : โรงพยาบาลปัตตานี สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปัตตานี

วัน/เดือน/ปี : ๒๐ เมษายน ๒๕๖๕

หัวข้อ: จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๓ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

รายละเอียดข้อมูล (โดยสรุปหรือเอกสารแนบ)

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๓ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

ขอเผยแพร่ผ่านทาง

๑. เว็บไซต์ของโรงพยาบาลปัตตานี <https://www.pattanihos.com/>

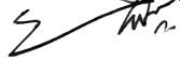
๒. บอร์ดประชาสัมพันธ์ของโรงพยาบาลปัตตานี

หมายเหตุ: .....

.....

.....

ผู้รับผิดชอบการให้ข้อมูล

(นายศุภศักดิ์ พิทักษ์มาตุภูมิ)

ตำแหน่ง นิติกร

วันที่ ๒๐ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕

ผู้อนุมัติรับรอง

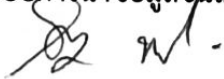

(นางจินดารัตน์ แดงเพ็ง)

ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร

วันที่ ๒๐ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕

ผู้รับผิดชอบการนำข้อมูลขึ้นเผยแพร่

(นายกฤษฎา พรหมมณี)

ตำแหน่ง นักวิชาการคอมพิวเตอร์ปฏิบัติการ

วันที่ ๒๐ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕